

Šprdzpravodaj č. 64

interní nepravidelník sdružení.

Vychází jednou za uherský měsíc nebo jinak

Sdružení dětí a mládeže pro
volný čas, přírodu a recesi

Ze dne 17. 10. 2005

OBSAH

Sicilská lapálie aneb „Mafia 2005“.....2	Pár vtípků.....6
Jak nám přálo počasí.....3	Plánované akce.....7
Krhúti jsou všude.....6	Přihlášky na akci.....7
Fotky na CD.....6	

*Svačina pod nejvyšším vrcholem naší vlasti přišla vhod, i přesto, že jsme se těšili na svíčkovou, která nás čekala až o několik hodin později. Jak praví jedno rčení:
„Když je hlad, tak je i husa dobrá!“*

Vydává a tiskne Sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi

Duha Studánka, Bartoňova 1489, 547 01 Náchod, tel.: 491 422 301

Určeno výhradně členům a přátelům sdružení. Náklad 75 výtisků.

Připravili: Rolf, Wasserrmann a další. Korektura: Alča, Wasserrmann

Sicilská lapálie aneb „Mafia 2005“

Další plánovaná víkendová akce se kvapem blíží. Tentokrát jsme se nechali inspirovat příběhy obyčejných mafiánů, kteří plní úkoly svých šéfů a zároveň hrají druhé housle pro kmotra jiného klanu. Čeká nás velká recesistická městská hra, která v Duze Studánka nebyla nikdy realizována. Pojďme spolu prožít jednu velkou mafiánskou parodii. Během našeho společného prodlouženého víkendu bychom mohli využít některé výhody, které nám městské prostředí přináší, jako například krytý bazén a místní muzeum. Bydlet budeme v krásných nových chatkách na odlehlém místě, poblíž Náchodského zámku. Jíst budeme stylová italská jídla, zejména pak mafiánská, která nám připraví mistr italské kuchyně Piňďa.

Místo: Náchod a blízké okolí, základna na zámku.

Termín: Od pátku **28. 10. 2005** do neděle **30. 10. 2005**.

Sraz: V pátek **28. 10. v 10:00 hod.** v Náchodě na nádraží u stánku.

Odchod: V 10:20 hod. směrem k náchodskému zámku a naší základně.

Návrat: V neděli 30. 10. do Náchoda v 16:00 na vlakové nádraží v Náchodě.

Program: Celodenní a částečně noční dobrodružná městská hra Sicilská lapálie, video večer, koupání v náchodském krytém bazénu, tradiční černá hodinka a poslední letošní táborák.

Ubytování: Ubytování budeme na kompletně vybavené turistické základně nedaleko náchodského zámku. Základna je nově vybudována a skýtá společenské prostory, nové dřevěné chatky, koupelny s teplou vodou a všechno potřebné vybavení.

Cena: Poplatek za akci je **200,- Kč + 100,- Kč** jako mimořádný členský příspěvek Duze. V ceně je zahrnuto ubytování a náklady na program. Všichni účastníci akcí Duhy Studánka jsou úrazově pojištěni. Účastnický poplatek se bude vybírat při odjezdu.

Přihlásit se do Duhy Studánka může každý, kdo s námi chce jezdit na akci. Členské příspěvky na rok 2006 ve výši 100,- Kč se vybírají na akci.

Co s sebou: **VTO** (velmi teplé oblečení), teplé oblečení na spaní, **přezůvky**, **plavky**, pláštěnku, **spacák**, karimatku, jízdní kolo (není povinné a bude nejlepší pokud bude značky Ukrajina nebo jakékoliv jiné pojízdné) a hlavně **mafiánské oblečení** - velké černé brýle, baloňák nebo jiný kabát, klobouk, mobilní telefon (kdo má) s kreditem na cca 20 es em esek, deštník (s vestavěnou střelnou zbraní), hřeben, gel na vlasy a parfém.

Dále si vezměte hygienické potřeby, zápisník (bonzblok) a práškužku.

Přihlášení: Přihlásit se můžete nejpozději do 26. 10. 2005 tradičně telefonicky, písemně nebo smskou. Tel. 491 422 301, 603 728 817. Adresa: **Duha Studánka, Bezručova 345, 547 01 Náchod**. V případě, že se budete

přihlašovat telefonicky nebo smskou, vezměte s sebou rodiči podepsanou přihlášku

Don Salieri a další se těší na setkání s Vámi.

Rolf a Wassermann

Jak nám přálo počasí, aneb, výlet na Sněžku očima Wassermanna

Tak jsme si s Rolfem a Alčou říkali, že takový krátký sobotní výlet na naši nejvyšší horu není žádná drsnárna, která by od účasti odradila slabší náтуры, ale opět jsem nebyl ušetřen zklamání. To, že se někdo cuká, když naplánuji podzimní přechod Králického Sněžníku, nebo že se kdekomu nechce vyrazit do Orlických hor, když je na hřebeni metr sněhu a má se spát ve stanech – to chápu. Ale lidičkové zlatí!!! Když je pro vás zatěžko vstát ráno v sedm hodin, nastoupit do vlaku a vyrazit do Krkonoš v krásném počasí babího léta, to už je vážně na pováženou. Takže až si zase někdy budete stěžovat, že nejsou akce a že se skoro nevidíme, tak vezte že akce jsou a bylo by jich i více, ale když to vypadá, že není pro koho je organizovat...

Jak jste asi pochopili z mého úvodního výlevu, mnoho nás věru nejelo. Jen doufám, že vás předešlé řádky neodradili od dalšího čtení. Následovat totiž budou samé klady a pozitiva.

Připojil jsem se k Rolfíkovi a Alče ve Starkoči, kam jsem po drobném raním zdržení tak, tak stihl dojet vozem. Z počátku jsme toho moc nenamluvili. Vagon byl plný důchodců oblečených jako v dobách, kdy měl Klub českých turistů asi sto členů a které krásné sobotní jitra také vytáhlo na výlet, a my jsme měli místa daleko od sebe. Za Kostelcem se situace zlepšila a my se sesedli a pomluvili jsme všechny co nejeli. Pak jsem musel asi třikrát vytahovat z batohu mapu, protože Rolf se chtěl přesvědčit o nějaké detailu naší plánované trasy. Krkonoše se za okénkem rýsovali čím dál, tím jasněji a čisté nebe bez mráčku slibovalo krásný den. V Trutnově jsme přeskočili do vláčku motoráčku, se kterým jsme dojeli až do Svobody nad Úpou. Tam jsme zjistili, že máme asi půl hodinky do odjezdu autobusu do Pece pod Sněžkou a to bylo akorát na ranní kávičku a nějakou tu oplatku. A už jsme jeli. Rolfíkovi, pravda, cesta neudělala příliš dobře. On jak neřídí, tak se mu v autě nebo v autobuse dělá na ... Zkrátka byl celý pobledlý a ani mé veselé a zajímavé vyprávění, který jsem ho chtěl přivést na jiné myšlenky, moc nezabíralo.

Po příjezdu do Pece jsme se trošku rozdýchali, hodili batůžky na záda a vydali jsme

se na cestu. Po chvilce jsme se vmísili do nekonečného proudu německy, polsky a jen výjimečně česky štěbetajících turistů, kteří naštěstí šli pouze ke stanici lanovky. My jsme pokračovali dál do Obřího dolu. Rolf prohlásil, že je potřeba zrobit prezenčku, a zmáčkl spoušť. Poprvé, ale rozhodně ne naposledy. Stoupání se odvíjelo v příjemné atmosféře družného rozhovoru a než jsme se nadáli, stáli jsme před jednou z pozoruhodností, které na nás ten den čekali. Byl to

starý vodní trkač, který dříve sloužil k dodávce pitné vody na vrchol Sněžky. Dnes už je mimo provoz, ale malý domek, ve které se nachází je doplněn fotoexpozicí a zajímavým a poučným povídáním. A hlavně to byl pro Rolfa pádný důvod udělat pár dalších fotek. Odtud už to byl jen kousek k polské chatě pod Sněžkou. Než jsme tam došli, začal foukat ostrý vítr a nízká oblačnost, která se přihnala, zakryla slunce a citelně se ochladilo. Využili jsme tak závětrí chaty a nasoukali na sebe všechny ty flísové a šusťákové hadříky a vyrazili jsme do závěrečného stoupání. Výstup po mokré a místy snad i namrzlé

kamenité stezce nebyl zrovna procházkou růžovým sadem, ale stálo to za to. Ostrý vítr hnal řídká oblaka tak, že se jakoby lehce dotýkala vrcholku a hory jako by nám v tom jinak nádherném dni, chtěli na chvilku ukázat, že umějí být i mnohem drsnější. Pořídili jsme nezbytná vrcholová foto a vydali jsme se na sestup. Vrátili jsme se zpět k chatě pod Sněžkou a namířili si to dál po modré směrem k Luční boudě. Cesta se příjemně vlnila přes Úpské rašeliště, které je v Krkonoších nejroz-

sáhlejší, a ve kterém také, jak název napovídá, pramení řeka Úpa.

Luční bouda, která nás o pár chvil později přivítala, mě naprosto ohromila svojí velikostí. Musím uvést, že jsem na Luční boudě nikdy předtím nebyl. Ale i Rolf, který už Luční boudu viděl jako malé dítě, byl fascinován. To ostatně dával najevo neustálým mačkáním spouště fotoaparátu. Někdy mi vážně připomínal japonské turisty. Když se nám podařilo Rolfa odtrhnout od Luční boudy, přešli jsme po červené značce sedlo mezi Luční a Studniční horou a dorazili jsme na Výrovku. Tam jsme s velkým štěstím zased-

li zřejmě poslední volná místa v restauraci a objednali si něco na posilněnou. Čas oběda už totiž dávno minul a byl nejvyšší čas doplnit zásoby energie. Musím sám za sebe uznat, že svíčková na smetaně neměla chybu. A málo platné, na horách chutná člověku daleko lépe. Nemusím asi dodávat, že Rolf byl fascinován.

Z Výrovky už na nás čekal jen asi šestikilometrový sestup Modrým dolem zpátky do Pece. Počasí už se umoudřilo a bylo úplně jasno a tak jsme byli cestou dolu odměněni

nádhernými výhledy na Sněžku a Růžovou horu, které byly zalité sluncem. Začaly se ale projevovat i méně příjemné výsledky celodenního putování. Mě bolelo levé koleno, Alču paty a Rolf, kterého začaly bolet palce u nohou, přestával být fascinován. To mu ale nezabránilo v tom, aby pořídil několik dalších fotografií. Za celý den jich stihl asi sedmdesát, takže to co přiložil k tomuto článku, je opravdu pouhý zlomek.

V Peci nás čekalo ještě jedno milé překvapení. Jelikož jsme měli opět chvilku času akorát tak na kávičku, zamířili jsme k restauraci. A tam, koukáme a co nevidíme! Bára a Evička! Kamarádky, které jsem aspoň já neviděl asi sto let, a ostatní aspoň padesát. A tak jsme poseděli a povyprávěli a zavzpomínali... A ještě nás odvezli autem do Svobody nad Úpou na vlak! Umíte si představit lepší konec výletu? Já ne.

Cestou zpátky vlakem už jsme jenom hořekovaly nad ztuhlými a bolavými končetinami a svaly. Rolf přestal být fascinován a přiznal, že je zničen. Nejspíš proto, že už nebylo co fotit.

Ještě jednu věc musím podotknout. Výlet nás inspiroval k myšlence uskutečnit několikadenní přechod Krkonoš s noclehy na horských boudách. Půjdeme zase jen ve třech, nebo už se k nám konečně přidá nějaká ta Šárka, Lenka, Ivetka, Bára, Pinda, Lukáš a já nevím kdo ještě???

Neberte prosím mé výtky osobně. Spíš jako důvod k zamyšlení co od Duhy očekáváte a zda jste tu jen pro své rozptýlení a nebo i kvůli ostatním. Pokud to druhé, pak jezdit jenom jednou za rok na tábor je nejspíš málo. Ale to je jen můj hloupý názor nic jiného. A navíc: Znáte mě. Když si můžu rejpnout...

Ondřej Wassermann Hartman

PS: Kdyby měl někdo potřebu reagovat, či přispět námětem či radou k případným dalším akcím, může na můj mejl a nebo každou středu v Náchodském čajovém klubu Poklop. Kolem 18.00 se tam slézá zdravé jádro Duhy Studánka. Tak zdarec!

Krhúti jsou všude – aneb co Vám možná neuniklo

O tom, že krhútský národ přežívá dodnes, není sporu. Nevěřil bych, že se mi na vlastní kůži (spíš na vlastní tričko) stane, že potkám jiného člena krhútského národa v Peci pod Sněžkou. Bylo to cestou ze Sněžky (Wassermann o tom píše mnohem poutavěji), kdy jsme se v restauraci potkali s kamarádkami, které jsme neviděli nejmíň sto let.

Evička – jedna taková nenápadná, pochybuji, že ji někdo z Vás zná anebo že ji alespoň jednou spatřil, při pohledu na mé tričko zvolala: „KRHÚT! Ty seš krhút??“

A já odpověděl: „Jo!“ A co z toho plyne? Nevím, ale jistě je, že nás běhá po světě hodně!

Fotky na CD

Doufám, že k Vám již dorazilo cedéčko s fotkami z letošní letního tábora a že naši distributoři (Veverka, Hurdas a další) doručili všechno na správné místo. Pokud se nějakým omylem stalo, že stále ještě nemáte v rodině alespoň jedno krhútské cedéčko, ozvěte se mi, já Vám ho velmi rád pošlu.

Docela by mě zajímalo, jak se Vám fotky líbí.

Rolfík

Pár vtipků

- Omluva po telefonu: v ředitelně zadrnčí telefon a ozve se podivný hlas. „Omluvte syna, má chřipku!“ „Kdo volá?“ zajímá se ředitel školy. „Přece můj táta!“
- Ptá se jeden druhého: „Ty, jak se vlastně rozmnožují počítačové viry?“ No, a druhý říká: „To je přece jasné, pučením.“ „Jak to?“ ptá se nechápavě ten první. „No to je přece jasné. Půjčíš si disketu a je to.“
- Eskymák ke své ženě: „Čím jsi zabila toho medvěda, co leží před iglú?“ „Tím bumerangem, co jsi měl na posteli.“ „Ještě jednou mi sáhneš na ponožky a zlomím ti deku!“

Plánované akce

Koulovačka 2005: 16. - 18. proince 2005 – hlavní organizátor letošní Koulovačky bude Deniska Vachoušková a tak se můžeme těšit na velmi zajímavý program.

Lyžovačka 2006: březen 2006 – podaří se letos vyrazit společně na lyže?

Letní tábor 2006: srpen 2006 – téma tábora není stanoveno, ale možnosti, které se naskýtají, jsou netušené!

Krom těchto „velkých“ akcí, chystáme i několik dalších menších akcí a výletů na zajímavá místa v ČR. Vznikají velmi narychlo a informace o těchto akcích budou na www.studanka.duha.cz

Každou středu v 18 hod se scházíme v čajovně Poklop (v areálu Děčka v Náchodě) a povídáme, plánujeme, vzpomínáme a občerstvujeme se. Jsi zván(a) i Ty!

Přihlášky na akci

Přihláška na akci: Sicilská lapálie 2005

v termínu od 28. 10. do 30. 10. 2005

Závazně přihlašuji své dítě na víkendovou akci Duhy Studánka:

Jméno a příjmení: _____

Datum narození: _____ Zdrav. pojišťovna: _____

Adresa: _____ Telefon: _____

Dne: _____ Podpis rodiče: _____

Přihláška na akci: Sicilská lapálie 2005

v termínu od 28. 10. do 30. 10. 2005

Závazně přihlašuji své dítě na víkendovou akci Duhy Studánka:

Jméno a příjmení: _____

Datum narození: _____ Zdrav. pojišťovna: _____

Adresa: _____ Telefon: _____

Dne: _____ Podpis rodiče: _____

